

дълбоки причини, ще дойдать до тази разумна философия, върху която ще се съгради бѫдещиятъ строй на обществото — „зората на новата цивилизация“. Цѣлата съврѣменна цивилизация почива върху възгледитѣ на фарисея — тя е фарисейска цивилизация. Тази цивилизация, дѣто хората се отличаватъ по форма, по външность, по етикеция, се е родила въ далечното минало на Египетъ, Индия, Вавилонъ, Китай, Персия, Иудея, Гърция, Римъ. Тя е днесъ и въ Европа облѣчена въ красива християнска мантia. Не казвамъ, че тя въ своите основи е нѣщо лошо, но казвамъ, че формата всѣкога трѣбва да има въ себе си извѣстно съдѣржание; вънъ отъ това формата си остава една приста черупка, въ която могатъ да живѣятъ само паразити. Казватъ: „Той има чудни очи“. Та що отъ това? „Красиви сѫ“. Въ какво състои тѣхната красота? „Ама блѣскави сѫ, приятни сѫ“. Въ какво именно сѫ приятни? Нѣкому носѣтъ билъ хубавъ, приличенъ. Въ какво състои тази хубостъ? Устата му били хубави, правилни. Въ какво отношение? Има у хората схващания за извѣстни нѣща, които не можемъ да изкажемъ, именно, че въ черните очи, или въ сините, или въ сивопепелявитѣ, или въ зеленикавитѣ, или въ кестенявитѣ, има извѣстни скрити сили. Ако погледне човѣкъ съ черни очи, ще произведе извѣстна мисъль; ако погледне съ кафяви, — извѣстно настроение и т. н. Хора съ сини очи сѫ хладни. Тѣ сѫ като небе чисто, но хладно, студено. Такива хора не сѫ за земята. Въ тѣхъ вѣра сѫществува, но тѣ сѫ се родили прѣждеврѣменно. Може-би, тѣ сѫ хората, които тепърваше дохаждатъ. Азъ говоря за ония сини очи, които